

následovalo. Také nedopadá poukaz dovolatelčin uváděný na dotvrzení toho, že o příděl nešlo, že z převodu velkostatku H. na žalobce byl předepsán převodní poplatek. Jak z ustanovení § 58 příděl. zák. vidno, platí se převodní poplatek i u přídělu. Jest pravda, že se v zákonech o pozemkové reformě příděl ve formě shora uvedené, tak zvaný zkrácený příděl neuvádí, avšak vyloučen, nepřipustný takový příděl podle oněch zákonů není. Protože šlo o příděl u velkostatku H., pokud se týče u pozemků, jichž se služebnosti dovolatelkou si osobované týkají, právem bylo na služebnosti ty použito § 31 náhr. zák. Bylo již řečeno, že při přidělování nemusí býti vždy zachován pravidelný postup, že nemusí stát nemovitost napřed převzít, a vývody dovolatelky, že § 31 náhr. zák. nemělo býti na její služebnosti použito, protože stát velkostatek nepřevzal, nedopadají. Co se pak toho týče, že u velkostatku H. šlo jen o odprodej po rozumu § 7 záb. zák. a že proto použití § 31 náhr. zák. není na místě, odkazuje se na to, co také již v předu bylo uvedeno, že dovolatelka spatřuje v nabytí velkostatku jen zcizení podle § 7 záb. zák. neprávem. Podle toho nepochybil (§ 503 č. 4 ř. s.) odvolací soud, když, pohlížeje na velkostatek H. jako na nabytý přídělem, použil co se týče služebností dovolatelkou si osobovaných ustanovení § 31 náhr. zák. a služebnosti ty, protože se jejich uznání ve lhůtě v uvedeném § stanovené nedomáhala, dovolatelce nepřiznal, pokud se týče žalobě na jejich oduznání vyhověl.

Čís. 11161.

Podepsal-li objednatel (majitel strojírny) objednacím lístek opatřeným doložkou, že »pro eventuelní spory podrobuje se adresát příslušnému soudu v X.«, projevil vůli, že přijímá za obsah smlouvy i ustanovení o příslušnosti, třebas řečená věta ještě s jinými ustanoveními byla pod podpisem objednatele.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1931, R II 296/31.)

Zalovaný, majitel strojírny, podepsal objednacím lístek, na němž bylo mimo jiné uvedeno: »Pro eventuelní spory podrobuje se adresát příslušnému soudu v Přerově«. Proti žalobě, zadané na okresním soudě v Přerově, vznesl žalovaný námitku místní nepřislušnosti, již soud prvního stupně zamítl. Rekursní soud vyhověl námitce místní nepřislušnosti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Zalovaný uznal pravost objednacímho lístku i pravost svého podpisu na tomto lístku, v němž mimo jiné je uvedeno: »Pro eventuelní spory podrobuje se adresát příslušnému soudu v Přerově«. Podepsal-li žalovaný objednacím lístek s touto doložkou, projevil tím vůli, že přijímá za obsah smlouvy celý obsah lístku, tedy i ono ustanovení o příslušnosti,

třeba zmíněná věta ještě s jinými smluvními ustanoveními jest pod podpisem žalovaného. Bylo na něm, by si před podpisem celý obsah lístku přečetl. Není za všech okolností povinností prodávajícího, by druhou stranu na jednotlivé smluvní podmínky upozornil, je předčítal a na souhlas se dotazoval, zvláště ano se netvrdí, že si počínal obmyslně. Žalovaný sám při výslechu jako strana uvedl, že je majitelem strojírny; lze tedy právem u něho předpokládati takovou míru opatrnosti, by si před podpisem celou objednávku přečetl, tím spíše, an sám připouští, že věděl, že pod podpisem bylo v objednacím lístku ještě něco menším písmem vytištěno, a any takové doložky o příslušnosti v obchodních kruzích nejsou neobvyklé. Nevadí, že se příslušnosti podrobuje jenom adresát, an prorogovaný soud je zároveň řádným sudištěm druhé strany. Podpisem objednacím lístku za těchto okolností došlo k výslovné úmluvě o příslušnosti okresního soudu v Přerově pro spory z této objednávky.

Čís. 11162.

Sudiště podle § 87 a) j. n.

Nestačí, že z předložených listin vyplývá jen, že zboží bylo odesílatelem předáno dráze k dopravě a že došlo na místo určení, třebaže žalovaný doznal, že zboží dostal.

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1931, R I 926/31.)

Žalobce opřel žalobu co do místní příslušnosti o § 87 a) j. n. Námitku místní nepřislušnosti s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, r e k u r s n í s o u d námitce vyhověl a žalobu odmítl v podstatě proto, že nebylo listinami prokázáno převzetí zboží. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Skutečné převzetí zboží žalovanou není prokázáno listinami. Z předložených listin vyplývá jen, že zboží bylo stěžovatelkou předáno dráze k dopravě, a z nákladního listu, že došlo na místo určení, nikoliv však, že bylo vyplaceno žalovaným. Z těchto listin nevyplývá, že zboží bylo žalované skutečně předáno. (Srov. rozh. sb. n. s. čís. 1100, 2310, 2522, 6063). Tuto vadu nemůže nahraditi doznání žalovaného, že zboží dostal, neboť předpis § 87 a) j. n. jest povahy ryze formální a žalovaný může sice uznati příslušnost dovolaného soudu, ale nemůže svým uznáním učiniti bezúčinným předpis, že pro sudiště podle § 87 a) j. n. jest třeba, by i skutečné převzetí zboží bylo listinou prokázáno (srov. rozh. n. s. čís. 2522).

Čís. 11163.

Placená dovolená zaměstnanců (zákon ze dne 3. dubna 1925, čís. 67 sb. z. a n.).